

مدیر بخش تئاتر استان‌های جشنواره فجر، منصوب شد

کوروش زارعی دبیر چهار و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، در حکمی حسن رونده رابه‌عنوان «مدیر بخش تئاتر استان‌های چهار و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر» منصوب کرد. حسن رونده، کارگردان، بازیگر، مدرس تئاتر و فارغ‌التحصیل رشته کارگردانی و بازیگری از دانشگاه تربیت مدرس مقطع کارشناسی ارشد است. یکی از سوابق حسن رونده، در حوزه تئاتر استانی که می‌توان به آن اشاره کرد «مدیر هماهنگی تئاتر استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی» است. چهار و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به دبیری کوروش زارعی همزمان با ایام جشن‌های پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ماه ۱۴۰۱ برگزار خواهد شد. ایسنا

تماشاخانه‌ای که تعطیل نشد

نمایش «خانه برنارد آلبا» نوشته فدریکو گارسیا لورکا، به کارگردانی و تهیه‌کنندگی آرش امیری، تا بیست و پنجم آذر ماه جاری در تماشاخانه اهورا، میزبان مخاطبان است. نمایش «خانه برنارد آلبا» در حالی در تماشاخانه اهورا، روی صحنه می‌رود که چندی پیش نادر نادرپور، رییس این تماشاخانه در صفحه مجازی خود از تعطیلی این مجموعه هنری به دلیل نبود شرایط مطلوب در تئاتر خبر داده بود ولی این طور که پیداست با اجرای این اثر تعطیلی این مرکز هنری هم به تعویق افتاده است. تئاتر، در روزهای پایانی پاییز ۱۴۰۱ نسبت به سال‌های گذشته کم‌رنگ‌تر پی‌گیری می‌شود، به نحوی که تعداد آثاری که روی صحنه هستند از دوران اوج کرونا، نیز کمتر است. ایسنا

مایکلینا واتیر، هنرمندی که قرن‌ها نادیده گرفته شد

این هنرمند به‌کندی رشد کرد و حتی امروز هم نام او چندان آشنا نیست. با این حال قیمت آثار واتیر، در حراج افزایش یافته و موزه‌های زیبا، بوستون اولین نمایشگاه آثار او را در ایالات متحده برگزار می‌کند. این نمایشگاه که در ۱۲ نوامبر افتتاح می‌شود، به مدت یک سال ادامه خواهد داشت و شامل شش نقلی از واتیر و یازده چاپ از پیشینیان یا معاصران او است. از جمله آثار این نمایشگاه مجموعه‌ای از پنج نقلی با عنوان «پنج حس» است که پسرانی را نشان می‌دهد که بینایی، شنوایی، بویایی، چشایی و لامسه را تجربه می‌کنند. واتیر، برخلاف روال رایج آن زمان که زنان سوزۀ آثاری درباره احساسات بودند، بر پسران تمرکز و مملی متفاوت برای هر نقاشی انتخاب کرد. و در استیگن می‌گوید: «اگر واتیر یک زن نبود، آثارش در رده هنرمندان بزرگ مرد قرن هفدهم، ملند پیترو پل روبنس و آنتونی ون دایک، در نظر گرفته می‌شد.» او سال‌ها برای ایجاد فهرستی از آثار واتیر، تلاش نمود و نقلی‌های واتیر را در باژیک، فرانسه و ایالات متحده پیدا کرد. اگر چه برخی از آن‌ها به هنرمندان دیگر نسبت داده شده بود. و در استیگن، تلاش زیادی کرد تا موزه‌های ایالات متحده و اروپا را متقاعد کند تا نمایشگاهی از آثار واتیر، برگزار کنند، اما به اومی گفتند برگزاری نمایشگاهی از یک هنرمند زن نلشناس، از نظر مالی برای موزه‌ها فاجعه‌بار خواهد بود. سرلجام، و در استیگن توانست مقلات آنتورپ، را متقاعد کند و سال ۲۰۱۸ نمایشی از ۲۱ نقلی واتیر در کنار آثار برادرش و هنرمندان دیگر برگزار شد. از آن زمان، چندین نقاشی واتیر، به صورت خصوصی یا در حراج فروخته شده و حداقل یک نقلی او بیش از یک میلیون دلار عرضه شده است. تاریخ زندگی واتیر، تا حد زیادی پنهان مانده است. اوبه احتمال زیاد در سال ۱۶۱۴ در یازیک، در یک خانواده سرشناس به دنیا آمده است. در حدود ۴۰ سالگی به بروکسل نقل مکان کرد و همراه برادرش در یک خانه زندگی می‌کردند و نقلی می‌کشیدند. آثار شناخته شده او مربوط به این دوره است که از سال ۱۶۴۳ شروع می‌شود. اما باوغ فنی و هنری مشهود در آن آثار نشان می‌دهد او مدت‌ها قبل نقاشی را آغاز کرده بود. هنرلنلین

آثار مایکلینا واتیر، Michaelina Wautier نقاش زن قرن هفدهمی، مدت‌ها نادیده گرفته شد، اما اکنون نقاشی‌های او توجه فزاینده‌ای را از سوی محققان جلب می‌کند. اوبا تاخیر زیاد هم اکنون به عنوان یک استاد قدیمی شناخته می‌شود و اولین نمایش آثارش در ایالات متحده به زودی در بوستون برگزار می‌شود. کاتلیجن وان در استیگن، استاد تاریخ هنر در دانشگاه Leuven بلژیک، سال ۱۹۹۳ برای اولین بار با آثار مایکلینا واتیر، در انبار یک موزه در وین مواجه شد. زملی که وان در استیگن، به جستجو در گوشه و کنار موزه پرداخت و سعی داشت پرتره‌های منسوب به آنتونی ون دایک، را پیدا کند، بیش از ۳۰۰ سال بود که نقاشی‌های مایکلینا واتیر تا حد زیادی فراموش شده بود. او درباره اولین مواجهه خود با اثری از مایکلینا واتیر، می‌گوید: «وقتی در راهروهای موزه راه می‌رفتم یک تابلوی یادبود را دیدم که حدود ۹ فوت ارتفاع و ۱۲ فوت عرض داشت. متصدی موزه گفت اطلاعات زیادی درباره آن نیست، اما توسط یک زن نقاشی شده است. این نقاشی «پیروزی باکوس» نام داشت و جمعیتی از مردان را نشان می‌داد که خدای شراب را احاطه کرده بودند. من نمی‌توانستم آنچه می‌دیدم را باور کنم چون هرگز نقاشی به این بزرگی از یک زن ندیده بودم.» به گفته ون در استیگن، که تحقیقاتش به افزایش شهرت واتیر، کمک کرده است، هنرمند شدن برای یک زن در قرن هفدهم یک چالش بود. بیشتر زنان هنرمند معمولاً پرتره و طبیعت بی‌جان نقاشی می‌کردند، در خله کاری می‌کردند و گه‌گاه یک تابلو می‌فروختند. آن‌ها در حضور یک مدل زنده، اجازه نقاشی یا طراحی نداشتند و در حالی که دیگر هنرمندان زن از کار با مدل‌های زنده منع شده بودند، کارشناسان می‌گویند واتیر، نیز احتمالاً با آن‌ها مواجه بوده است. زیرا او در کارگاه برادرش چارلز، که او نیز هنرمند بود، کار می‌کرد. پس از مرگ واتیر، در سال ۱۶۸۹ در بروکسل، او تقریباً به یک پاورقی در تاریخ هنر تبدیل شد، و گه‌گاه فقط اشاره‌ای به اومی‌شد. بسیاری از کارهای او به هنرمندان دیگر و به ویژه به مردان نسبت داده شد. در سال ۱۹۷۹، ژرمن گریز، در کتابی با عنوان «مسئله مولع: ثروت زنان نقاش و کار آنها»، واتیر را ستایش کرد، اما جایگاه

جشن ادبیات بازی‌های ایرانی در سینما

کارگردان: عباس کدنگری
تهیه‌کننده: محمد مهدی پیرصادقی

لوتو

چونان — جشن سینمایی در ۳۰ آذر ۱۴۰۱ — سینماهای منتخب در سراسر کشور
 جشنواره فیلم جشنواره در هر دو کشور و کار ۳۰۰۰ نفر جشنواره در استان تهران و تهران